

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. Octavæ. De teneritudine amoris Christi in S. Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Quid retribuam pro te ipso? inquiebat S. Bernardus. Si omnia tua beneficia comprehendere nequivi, qui comprehendam beneficium ejusmodi, quo teipsum mihi præbes? Si omnia mundi totius imperia, omniâque hominum corda offerre tibi possem, daremne tibi hæc omnia donando, rem quampiam, quæ Deum valeret? cor meum modici prorsus est pretij; & nihilominus, si id tibi integrum sincerè dono, contentus es. Væ mihi! si Deo non facio satis, qui tam modico contentus est.

Statue te totum Deo dare, qui totum se tibi dedit.

Da Altissimo secundum datum ejus.
Eccli. 35. 12.

Quid enim poterat dare seipso melius, vel ipse? *Bern.*

DIES III. OCTAVÆ.

De Teneritudine Amoris Christi. sti in SS. Eucharistia.

I.

Teneritudo Amoris IESU Christi elucet è desiderio, quo tenetur, & vi, quam sibi infert, ut in Sanctissima Eucharistia se nobis uniat unione perfectissima, plurimum

S 2

mum

Iunius

mum admiranda; atque adeo incomprehensa, ac ulla esse possit. In natura nihil habemus, quod suppeditare nobis queat species ad eam nobis explicandam aptas, hæc enim unio non est purè superficialia, qualem duobus corporibus tribuit præsentia in eodem loco existentibus. Non est unio quædam intellectualis, qua unitur intellectus cum re à se cognita. Non est unio purè voluntatis, qualem parit amor inter eos, qui mutuò se amant. Non est unio duntaxat per fidem, cum hæc illam præcedere debeat. Hæc unio omnium istarum unionum aliquid complectitur; sed insuper ampliùs aliquid, quàm illæ. De natura hujus unionis dici potest, quod de natura Dei affirmatur, nempe eam meliùs exprimi posse, si dicatur, quid non sit, quàm, quid sit; credi eam, & cogitari, non item comprehendere, & explicari posse; eam esse verissimam, omni tamen humano intellectu superiorem; eam re ipsa existere: sed effectus suos non procreare, nisi in ijs, qui ad S. Synaxin cum fide viva, & charitate sincera accedunt; eam esse secundum carnem, ut S. Cyrillus loquitur; sed effectus ejus esse spirituales.

II. Sancti Patres hanc unionem, quam sum Christo in Sanctissimo Eucharistia

Sa-

Sacramento habemus, comparant illi, ^{Iucius} quam ferrum ardens cum igne habet, quo ita penetratum est, ut ignis potius, quam ferrum esse videatur. Item unioni, quam surculus habet cum trunco Silvestri; cui totam suam dulcedinem impertit, ut eum excellentium frugum reddat feracem, quin tamen ab eius amaritie quidquam assumat: sed totum hoc nondum attingit hanc unionem. Necessarium est, ut Christus ipse nobis auxilio sit, ad justam ejusdem idæam formandam; cum mirabilem hanc unionem comparat illi, quam alimentum cum nostris corporibus habet, perfectissimam omnino, & prorsus intimam, quæ in natura inveniri potest. Si quidem ex alimento, & eo, quod illud sumit, eadem penitus res constituitur: *Caro mea*, inquit Christus, *verè est cibus, & sanguis meus verè est potus: qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Potèstne quid efficacius dici? Christus rem magis adhuc urget, dum unionem, quam in S. Communionem cum ipso accipimus, comparat unioni, quam ipse habet cum æterno Patre in Sanctissima Trinitate. Quemadmodum in Sanctissima Trinitate, inquit, *ego vivo propter Patrem (& eadem vita, qua Pater meus)*

Io. 6. v. 57

Ibid.

S 3

sic:

Junius

fic: & qui manducat me, & ipse vivet propter me (& eadem vita, qua ego) quid majus, quid admirabilius?

III. Si Christus amoris sui teneritudinem nobis testatur in Sanctissima Eucharistia se nobiscum uniendo, æquum est, ut etiam nos amoris nostri teneritudinem ipsi testemur impendendo vires nostras, ut eidem uniamur per fidem vivam, charitatem ferventem, & perfectam cordis, & spiritûs cum illo consensionem: Talem esse oportet effectum bonæ Communionis, sed effectum fallere nescium, idcirco, quòd Verbo Dei, quod fallere non potest, nitatur. Verùm si effectus iste fallere non potest, quò fit, ut is toties non sequatur? Causa est, quòd obices ei ponamus. Duæ res uniri inter se non possunt, si minimum quid interponatur. Sic nos inter, & Christum perfecta unio fieri nequit, quia peccata, immoderatae animi motiones, & cupiditates, quæ cordi nostro dominantur, nos inter, & ipsum ponuntur. Tuum est, Domine, me juvare in superandis his obstaculis: an non enim tibi æquè, ac mihi, probrosum est, si potentia tua repugnantiae meae cedat? abstrahere igitur, & simul, si necessarium, priva me omnibus creaturis, quæ impedire possunt unionem, quam tecum habere cupio, priva me omnibus, si te possideo, dives ero satis. Scru-

Scrutare cor tuum, ut videas, annon in eo ^{Iunius.}
sit cupiditas, quæ hanc unionem impediat, quæ
certus est bonæ Communionis effectus.

Qui manducat meam carnem, & bibit
meum sanguinem, in me manet, & ego
in illo Io. 6. 55.

Transimus in id, quod comedimus. S.
Leo.

DIES IV. OCTAVÆ.

De Generositate Amoris Chri-
sti in SS. Eucharistia.

I.

SI vis amoris Christi se prodit in grandibus
miraculis, quæ ipse in sanctissima Eucha-
ristia patrat, si ipsius liberalitas elucet è ma-
gnis bonis, quæ nobis in illa largitur; gene-
rositas amoris ipsius clariùs adhuc se prodit
in rebus molestis, quæ in ea sustinenda ve-
niunt. Nihil Deo infinite potenti, & di-
viti magis, ut ita dicam, innatum est, quàm
multa præstare, & donare. Sed nihil Deo
infinite beato magis oppositum est, quàm
pati adversa; & tamen hæc amor ipsius in
SS. Eucharistia admittit. Sunt quædam
adversa, quæ lubens amplexatur, &

S 4

pro-